

CSENDES KIÁLTÁS

Lassan egy éve már, hogy minden hajnalon
kapkodva öltözöl, mert előtted az ajtók
halkan becsukódtak —, s bizony az ajtókat
néhol még bűvös erők lakják, hogy te
nem is tudod megnevezni őket. . .

Lassan egy éve már, hogy minden hajnalon
fáradtan indulsz. Egy elsietett csók
a búcsúzás, mert: nincs váró vonat,
s jaj: le ne késs!

Szemeid egén a jól ismert vidék
lomhán zakatol és bóbiskolni készlet.
De a betegeid közt megváltozol:
mikéntha kicseréltek volna. S erre
olyan egyszerűen mondd: akarat.
Igen, mert az akarat is gyógyít,
és erős legyen, ki erőt kölcsönöz.

Biztos lábbal jársz a lázgörbék
erdejében. Mindenkihez van egy jó szavad.
Csak néha állsz meg egy-egy pillanatra
befelé figyelni: talán az anyaságod
legszebb jeleit, a kicsiny lábak
bizsergését érzed. Lám: te is
anya vagy. Kettős szívdobogás. —

S aztán lépsz tovább, megfékezni a kórt.
Életet adni a te élted árán.

Így telnek napjaid. — És így fogy az erőd is
bérelt szobánk, s a munkahely között. Mert:
előtted az ajtók halkan becsukódtak,
s bizony az ajtókat néhol még
bűvös erők lakják. . .

Lassan egy éve már, hogy minden este
fáradtan zuhansz az ágyra a távoltöltött
tizennégy órád után.—
S csak én tudom, hogy tehetetlen —
sirósan panaszkodsz:

— „Látod, már megint dagadt a bokám!?”

ÁPRILIS

Öt perce még
sütött a nap
s most lám:
a kerek
ég
s föld között
ezüstözött
pengő hurok
hangja remeg.

* * *

Öt perce még
zengett a zápor
s lám:
most árad a fény.
Egy ázott barna
cserebogárka
ült ki a napra,
s motort szárít a
platán tövén.

* * *

Nevetés hallik:
valahol könnyed,
szökellő léptű
leányok jönnek.
Szájukon duzzadt
csók színe érik,
csók színe ég.
Kamasz szél szántja
szoknyájuk szélit.
Alattuk tócsák
kék szeme fénylik,
— s combjukat lesve —
tócsa-szemekben
az ég.